

TĀLRUNI: atbild. redaktors 30720; sekretārs 30780; vietēja un saimniec. dzīve 22506; līdzstrād. 22516, 27768; lauki 31690; ārlietas 31462, 31377; māksla 30245; sports 31690; foto 34851; honorāri 33998; izdevniec. dir.-rikojotājs 30637; saim. dir. 29444; tehn. dir. 27913; grāmatv. 33936; kase 30119; laikr. pasūtītāja 26825; studinājumi 34731; ekspedīcija 34111. Red. darba laiks no pl. 7-13; dež. no pl. 13-17, tālr. 30780.

MAKSA 149. NUMURS
Ceturtdien,
2. JŪLIJĀ
1942.

Leņinists

Ieņemts Sevastopoles cietoksnis

Uzbrukums frontes vidus un dienvidu daļā

Vadona Galvenajā mītnē,
1942. gadā 1. jūlijā.
**Brūnoto spēku virspavēlniecības
speciālziņojums**

Sevastopole kritusi. Vīrs cietokšņa pilsētas un ostas plīvo vācu un rumāņu armijas karogi. Ģenerālpulkveža f. Manstein'a vadībā vācu un rumāņu spēki, kurus tuvcīņās ar izcilēm panākumiem atbalstīja ģenerālpulkveža brīvķunga f. Richthofen'a aviācijas korpus, pēc 25 dienu sīvām cīņām šodien ap pusdienas laiku pārvarēja līdz šim stiprāko pasaules sauszemes un jūras cietoksni.

Visu ieroču priekšzīmīgā sadarbībā ieņemti stiprie forti, klintīs izcirstie cietokšņu būves, pazemes kazemati, betona un zemes bunkuri, kā arī neskatāmi lauku nocietinājumi.

Saņemto gūstekņu un iegūto kara trofeju daudzums pagaidām vēl nav pārredzams.

Sakautās Sevastopoles armijas atliekas atkāpušās uz Chersonas pussalu. Visciešākā telpā saspiestas, tās atrodas iznīcināšanas priekšvakarā.

Vadona Galvenajā mītnē,
1942. gada 1. jūlijā.
**Jūnijā nogremdēts
886.000 brt**

Brūnoto spēku virspavēlniecība ziņo: Uzbrukumā Sevastopolei iebrukums iekšējā nocietinājumu sistēmā vairākās vietās paplašināts par pārrāvumu. Vācu vienības, aviācijas sevišķi efektīgi atbalstītas, izlauzās līdz pilsētas austrumu daļai un ieņēma jau no Krimas kara pazīstamo Malakova fortu. No austrumiem uzbrūkošās divīzijas pēc Sapunas nocietinājumu pārvarēšanas platā frontē ielauzās tālāk nocietinājumu kaujas laukā un tagad atrodas nepārtraukti uzbrukumā. Sīvās cīņās panākta pāreja pār kādu izbūvētu tanku atvēršanas ierakumu un ieņemtas daudzas ar moderniem nocietinājumiem izbūvētas augstienes pozīcijas. Rumāņu vienības ātrā uzbrukumā ieņēma Balaklavas ostu un pilsētu.

Austrumu frontes dienvidu un vidējā sektorā vācu un sabiedroto vienības pārgājušas uzbrukumā.

Kaujas lidmašīnu nakts uzbrukumos nodarīti lieli postījumi ienaidnieka apgādes transportiem telpā starp Donu un Oskolu. Novēroti lieli postījumi vairākos svarīgos dzelzceļu mezglos.

Apgabalā uz rietumiem no Volchovas turpināta apkārtnes tīrīšana no izklīdināto ienaidnieka spēku atliekām. Volchovas priekštilta nocietinājumos artilērija izklīdināja atkārtotus ienaidnieka artilērijas koncentrētus.

Leņingradas ielenkuma frontē kaujas lidmašīnas un stukas ar labām sekmēm uzbruka tanku koncentrējumam vietām un apkaņoja dzelzceļa ierīces Valdaja apgabalā. Tālajos ziemeļos aviācija smagi bombardēja ienaidnieka ostas un rūpniecības ierīces un lidmašīnu atbalsta punktus.

Eģiptē vācu un itaļu vienības izlauzās no El Dabas apgabala uz austrumiem un pašreiz atrodas uzbrukumā El Alameinas nocietinājumiem, kas ir pēdējie nocietinājumi pirms Aleksandrijas. Kādā vācu zemūdenē pie Aleksandrijas uzbruka stipri apspārgāti karavīri un nogremdēja vienu 13.000 brt kara spēka transporta kuģi.

Kaujas lidmašīnas pagājušā naktī bombardēja Lukas lidlauku Maltā. Ar tiešiem bumbu trāpījumiem iznīcinātas vairākas lidlaukā novietotas lidmašīnas un radīti lieli ugunsgrēki aerodroma ierīcēs.

Cīņā pret ienaidnieka apgādes kuģniecību arī jūnijā gūtas lielas sekmes. Nogremdēti 156 ienaidnieka kuģi 886.000 brt koptilpumā. Bez tam vēl torpēdu vai bumbu trāpījumos bojāti 58 ienaidnieka tirdzniecības kuģi. Sajos panākumos 132 kuģus 755.300 brt koptilpumā nogremdēja zemūdenes.

Vadona Galvenajā mītnē,
1942. gada 30. jūnijā.
**Eģiptē sasniegts Fukas
apgabals**

Brūnoto spēku virspavēlniecība ziņo:

Uzbrukumā vācu divīzijas no ziemeļiem, pārvarot Ziemeļu līci, neskatoties uz ienaidnieka sīkstu pretestību, ielauzās iekšējā nocietinājumu sistēmā austrumos no pilsētas. Bolševiku pretuzbrukumi palika bez sekmēm. Uzbrukumā no austrumiem, piedaloties arī rumāņu vienībām, gandrīz visā garumā ieņemta apkārtni pārvaldošā Sapunas augstiene. Kaujas lidmašīnu vienības satrieca ienaidnieka nocietinājumus, it sevišķi Sapunas augstienē un nodarīja smagus audējumu padomju spēku koncentrējumiem. Pie Kerčas ar iedarbīgu artilērijas uguni izklīdināts kāds ienaidnieka ar 18 kuģiem pāri jūras šaurumam sāktis uzbrukums.

Donecas baseinā, ienaidniekam cie-

šot lielus zaudējumus, sabruka kāds artilērijas un gaisa spēku pabalstīts vietēja rakstura uzbrukums. Bijušā Volchovas ielenkuma rajonā turpinot tīrīšanas akciju, iznīcinātas vairākas izklīdināto ienaidnieka spēku grupas un saņemti vēl 1100 gūstekņi. Kājnieku sīkstā pretestībā, ko iedarbīgi pabalstīja artilērija un aviācija, sabruka ienaidnieka atkārtoti uzbrukumi Volchovas priekštilta pozīcijām. Iznīcināts 21 ienaidnieka tanks un ar tiešiem bumbu trāpījumiem no cīņas izsistas vairākas baterijas.

Somu jūras līča ūdeņos kaujas lidmašīnas nogremdēja 1 ienaidnieka ātrlaivu un bojāja 2 mazākus kara transporta līdzekļus. Kolas līcī 2 lieli padomju tirdzniecības kuģi guva smagā kalibra bumbu trāpījumus.

Ziemeļāfrikā, kā jau speciālziņojumā minēts, vakar priekšpusdienā ieņemts ienaidnieka sīkstī aizstāvētais un ar dziļumā izbūvētām aizstāvēšanas pozīcijām un daudziem minū laukiem, nostiprinātais Mersa Matručas cietoksnis. Saņemti gūsti vairāk nekā 6000 angļu, sašauti 36 tanki un iznīcinātas daudzas baterijas. Vācu un itaļu vienības ieguva bagātīgus kara materiālu krājumus. Mersa Matručas ieņemšanā sevišķi nopelni vācu 90. vieglaj divīzijai.

Vācu un itaļu tanku vienības sakauto pretinieku atspieda vēl tālāk atpakaļ un sasniedza Fukas apgabalu. Stipras vācu un itaļu aviācijas vienības sekmīgi uzbruka angļu atkāpšanās ceļiem un aizstāvēšanās pozīcijām, it sevišķi dienvidos Arabijas līcim.

Cīņā pret Angliju aviācija pagājušā naktī bombardēja militāras ierīces Midlandē un Vošas piekrastes apgabala.

Angļu bumbvedēji naktī uz 30. jūniju atkal uzbruka Brēmenei un priekšpilsētām, nometot degbumbas. Civiliedzīvotāju vidū daži zaudējumi. Ienaidnieka mēģinājums sasniegt Hamburgas apgabalu sabruka koncentrētā zenitartilērijas ugunī. Angļu aviācija pēc līdzšinējiem konstatējumiem zaudēja 13 no uzbrūcēja bumbvedējiem.

No 17.—26. jūnijam angļu aviācija

zaudējusi 200 lidmašīnu, 23 notrieca vācu kara flote, Cīņā pret Angliju tai pašā laikā zaudētas 37 pašu lidmašīnas.

Kā jau speciālziņojumā minēts, vācu zemūdenes savus panākumus vēl tālāk kāpinājušas, nogremdējot divās dienās Atlantijas okeanā, Meksikas

līcī un Karaību jūrā 14 ienaidnieka tirdzniecības kuģus 98.000 brt koptilpumā un ar torpēdu trāpījumiem bojājot divus citus kuģus. Viena daļa no nogremdētiem kuģiem bija piekrauta ar lidmašīnām, municiju un citiem kara materiāliem, kas bija domāti Afrikai.

Atbrīvošanas dienas svinības Rīgā. Reichskomisārs Lohse noliek vainagu kritušajiem vācu kapavīriem. Blakus reichskomisāram — ģenerālkomisārs, valstspadomnieks Dr. Drechsler's un bruņoto spēku pavēlnieks. Foto «Tēviņa»

Par Eiropas galīgo uzvaru

20.000 liepājnieku noklausās reichskomisāra Lohse's runu

Reichskomisārs Lohse Liepājā uzturējās arī otrdien. Pēc pilsētas apskates viņš apmeklēja vairākus rūpniecības uzņēmumus un ar kuģi izbrauca ostas apskatē.

Pl. 11 karogiem un lauru kokiem rotātā tehnika zālē pulcējās visu Kurzemes novada vācu un latviešu iestāžu vadītāji. Tālo ceļu uz Liepāju bija mērojuši arī visu novada ietilpstošo aprīņķu pagastu vecāki. Svinīgajā sanāksmē ieradās reichskomisārs Lohse ar ģenerālkomisāru Drechsleru, SS brigādes vadītāju, ģenerālmajoru Schröderu, komisāriāta atbildīgiem darbiniekiem, kā arī Latvijas pašpārvaldes iekšlietu ģenerāldirektoru ģen. O. Dankeru. Sanāksmē atklāja Kurzemes novada komisārs Dr. Alnor's, lūdzot reichskomisāru sniegt palīdzību roku novadā iztrūkstošā darba spēka sagādē un Liepājas pilsētas jaunūzbūvē.

Atbildes runā reichskomisārs norādīja: „Karš, kas tagad plosās, ir pasaules uzskatu karš. Sajā cīņā nevar nēmt vērā atsevišķas valstis, bet tikai noteikta tauta vienā vai otrā pusē var izšķirt tautu likteņus. Jūs, latvieši, kas apdzīvojat šo telpu, esat izšķirušies, ka jums ar savu kultūru nevar būt nekā kopējs ar bolševismu. Jūsu pienākums ir kopā ar mums strādāt, palīdzot gūt uzvaru. Tagad pirmā vietā veicams darbs, kas nepieciešams, lai pilnīgi ievāktu jauno ražu.“ Runājot par Liepājas jaunūzbūvi nākotnē, reichskomisārs teica: „Esmu pārliecināts, ka Liepāju cels skaistāku kā jebkad. Jūsu pilsētai un ostai būs vislielākā nozīme nākotnē, jo Liepāja būs viena no lielākajām Austrumeiropas ostām. Bet ne tikai precu apgrozījuma ziņā, arī kā kara osta tā būs lielākā, lai nevienam ienaidniekam nevarētu caur austrumiem iebrukt Eiropā.“

Kurzemes pašvaldību vārdā Liepājas aprīņķa vec. A. Mūrnieks apliecināja, ka latviešu tauta ar savu darba tikumu vienmēr ies talkā Lielvācijai jaunās Eiropas veidošanā. Atmiņai no Liepājas apmeklējuma pilsētas vecākais J. Blaus pasniedza reichskomisāram mākslinieciski darinātu tautisku šķīvi ar Liepājas ģerboni.

Pēcpusdienā Liepājas uzņēmumos strādājošie ar karogiem un orķestriem no savām darba vietām devās uz pilsētas sporta stadionu, kur sapulcējās vairāk nekā 20.000 liepājnieku. Pār stadionu plīvoja ar 200 Lielvācijas un

Latvijas karogu. Isi pēc pl. 15 Liepājas kārtības sargu pūtēju orķestra sveiktis stadionā ieradās reichskomisārs Lohse ar pavadoņiem. Ejot cauri skolnieku goda ierindai, jaunatne viņu sveica lauku ziediem. Tālāk goda ierindā stāvēja Latvijas brīvprātīgo karavīru vienības. Sasveicinājies ar karavīriem, reichskomisārs ieņēma vietu ziedu vītnē un karogiem krāšņi rotātā goda tribīnē.

Plašās sanāksmes dalībnieku vārdā reichskomisāru apsveica Kurzemes novada komisārs Dr. Alnor's. Godinot kritušos varonus, vācu kara jūrnīku orķestris atskaņoja sēru mūziku. Noliecās darba vietu un organizāciju karogiem un lauzī tūkstoši šajā brīdī pieminēja cīnītājus, kas atdevuši savas dzīvības par jauno Eiropu.

Pēc tam liepājniekus uzrunāja reichskomisārs Lohse: „Ja mēs esam šodien tik kuplā skaitā sanākuši šai skaistajā stadionā zem plīvojošiem karogiem, tad tas ir pierādījums, ka latviešu tauta atradusi kopēju ceļu uz nākotni. So ceļu, pa kuru mēs tagad gribam kopā iet, Eiropas tautas meklē jau kopš 1914. gada. Pēc pasaules kara milzu zaudējumiem tautas bija pārliecinātas, ka kara vairs nekad nebūs. Bet iestājās pavisam pretējais. Bija uzvarētāji un uzvarētie, apspiedēji un apspiestie. Vācu tautai uzlika smagus noteikumus. Tā kā to vairs nevarēja uzskatīt par brīvu tautu. Zem reparāciju nastas vācu tauta un tās saimniecība sabruka. Mēs nedrīkstējām vairs uzturēt armiju un darīt kaut ko tādu, kas varētu vācu tautu atbrīvot. Mūsu sievas un bērni cieta badu un drīz radās miljoni bezdarbnieku. Partija nostājās pret partiju un katrs domāja tikai par personīgo labumu, aizmirstot savas tautas intereses. Pret visu to nesaudzīgā cīņā nostājās Adolf's Hitler's. Pārmērot valsts varu savās rokās, viņš radīja tautai ceļu uz labklājību. Pret viņu nostājās židi, negribdami. Lai jaunā nacionālsociālisma mācība sāktu uzvaras gājieni visā pasaulē. Galu galā židi nāca pie slēdziena, ka tikai pieticot Vācijai karu iespējams iznīcināt šo mācību. Kad 1938. gadā mūsu brālī un māsas no Austrijas, Sudētijas un Dancijas apgabala gribēja atgriezties Vācijā, ienaidnieki domāja, ka pienācis laiks sākt karu. Židi un kapitālisti visā pasaulē bija sapratuši, ka ja viņi tagad neuzsāks karu, tad vēlāk viss būs

nokavēts. Bet bija jau par vēlu, jo Adolf's Hitler's bija priekšlaicīgi izpratis stāvokļa nopietnību un sagatavojies cīņai.“

Tālāk runā reichskomisārs pakāvējās pie cīņām rietumos un pieskārs kara sākumam ar bolševikiem. „Kamēr mēs atradāmies cīņās rietumos un dienvidaustrumos,“ teica runātājs, „bolševiki domāja, ka pienācis brīdis iebrukt Baltijas zemēs.“ Aizrādījis uz židiskā marksisma ideoloģijas aģrārnībām, reichskomisārs teica: „Brālību var atzīt, bet vienlīdzību nekad. Tādēļ mēs arī nesakām, ka visiem pienākas viens un tas pats, bet gan katram pēc nopelna, cik cītīgi viņš strādājis. Ja šodien visas pasaules vērtības sadalītu vienlīdzīgās daļās, tad ritu tās vairs nebūtu vienādas. Viens saņemto daļu noguldītu un vairotu, bet otrs jau nākamā dienā sāktu izdot un drīz vien nekā vairs nepaliktu pāri. Ir čakli, cītīgi cilvēki, kas sasniedz labklājību un tāpat ir tādi, kas neko nestrādā un neko arī nesasniedz. Tādēļ mēs sakām — nevis katram vienu un to pašu, bet gan katram to, kas viņam pienākas.“ Mūsu pārliecība, ka katram centīgam cilvēkam jānod iespēja sasniegt labklājību. Tā kā internacionālais židisms nevēlas šo mūsu mācību atzīt, mēs čīnismies līdz galīgai uzvarai, kas šai idejai ieradīs pasaulē pienācīgu vietu.“

Runas nobeigumā reichskomisārs uzacīnāja latviešu cīnīties par šim nacionālsociālisma idejām kopā ar vācu tautu: „Tas ir arī jūsu strādnieku interese. Pirms gada pie jums vēl valdīja dzīlas bēdas. Jūs skumāt par daudzajiem aizvāstītajiem piederīgiem. Uzvaras gājienā vācu armija jūs atbrīvoja no tālākas nelaiemes. Es jūs lūdzu neaizmirst nekad, ka jūs esat izšķirušies par Eiropu un ka jūs nākotnē gaidāms tikai no rietumiem. Par to, ka mēs varam mierīgi strādāt vācu bruņoto spēku aizsardzībā, jāpateicas Lielvācijas vadonim Adolf'am Hitler'am.“

Svinīgās sanāksmes nobeigumā dalībnieku tūkstoši lielā pacīlībā atskaņoja Lielvācijas himnas un latviešu tautas lūgšanu. Pēc tam reichskomisārs noskaidrojās latviešu karavīru brālējā parādes soļojumā. Pēkšņi reichskomisārs ar pavadoņiem atstāja Liepāju. Viņu līdz Kurzemes robežam pavādīja novada komisārs Dr. Alnor's.

**Pavadītais gads —
labākais pamats
uzticībai un ciešai
sadarbībai**

Ģenerālkomisāra valstspadomnieka Dr. Drechsler'a runa izstādes «Eiropas likteņcīņa austrumos» atklāšanā

«Divus gadu desmitus vadonis un viņa nacionālsociālistiskā kustība brīdinājuši vācu tautu un visu pasauli no bolševisma briesmām. Ja pirmos desmit gados izdevās atmodināt arvien plašākas tautas masas un mūsu iekšpolitiskās cīņas nobeigumā — nacionālsociālistiskā revolūcijā novērst un iznīcināt demokrātiski-parlamentāro dūmbrāju, židiski-kapitalistisko verdzību un izmantošanas politiku, tad pēc varas pārņemšanas galvenais uzdevums bija izbūvēt Eiropā jaunā pasaules uzskata un politiskās kārtības principu vadītu valsti, kādu mēs šodien redzam Adolf'a Hitler'a Lielvācijas valstī. Vēstures gaita pierāda, ka katra ista revolūcija savīņo garīgos spēkus un izraisa pretpēkus. Cik lielai gan tādēļ bija jābūt visu židu varai jau pakļauto valstu pretestībai pret nacionālsociālistisko revolūciju, kas savukārt vērsās pret židisko kapitālismu un bolševismu, tātad pret židu virskundzības prasībām. Apziņoties savu vēsturisko atbildību, vadonis sešu gadu laikā atkal un atkal sniedz konstruktīvus priekšlikumus, lai novērstu pēdējā pasaules kara un Versaļas diktāta radītos saspīlējumus. Bet tai pašā laikā viņš savā vēsturiskā uzdevuma apziņā radīja nacionālsociālistiskā valstī tos priekšnoteikumus, kas vienīgi bija spējīgi stāties pretim ikkatra veida spēku konstelācijas uzbrukumam.

Kad mūsu ienaidnieki 1939. gadā noziedzīgā kārtā izraisīja otro pasaules karu, viņi bija pārliecināti, ka karš viņiem būs viegla spēle. Viņi krita par upuri saviem maldīgajiem uzskatiem attiecsmē pret nacionālsociālistiskās revolūcijas mobilizēto vācu tautas un teriālo un garīgo spēku apmēru un stiprumu. Panākumi Norvegijā, Francijā, Holandē, Beļģijā, Balkānos, uz jūras un gaisā izrietēja no 1939. gada 30. janvārī ievadītās tautas atmodas, pamatojoties uz nacionālsociālistiskā pasaules uzskata, kas ietver sevi cīņas prieku, dziļzinānu pienākuma apziņu un pašreizējīgu upurēšanās gatavību.

Šodien mums zināms, ka nacionālsociālistiskā revolūcija bija pirmsākums daudz plašākai kustībai. No tās dzima Eiropas revolūcija. Kā jau bieži vēsturē, arī pēdējo divu gadu vēsturiskās atziņas veidojās no politiskām nepieciešamībām. To, kas mums bija zināms un ko mēs ievērojām savās politiskajās un militārajās koncepcijās, atzina arī Eiropas tautas, kad bolševisma briesmas virzījās arvien tuvāk, draudēdamas iznīcināt Eiropas kultūru un civilizāciju. 1941. gada 22. jūnijā sabruka Anglijas politiskā līdzsvara un aplenkšanas, Eiropas tautu apzinātas rīdīšanas sistēma un Amerikas Savienoto Valstu kara kūdtīņu darījumi, un no neapaudz zibekaru grūvēšiem pacēlās jaunā Eiropas revolūcija un pretbolševisma cīņas militārā fronte.

Ar šo dienu Eiropas tautas, Padomijas visu iznīcinātāju ordu vienlīdzīgi apdraudētas, guva nepieciešamos secinājumus vēstures atzinumos. Līdz ar to Eiropas likteņcīņa austrumos iegāja savā pēdējā izšķirīgā posmā; austrumu briesmu novēršana, pareizi novērtējot kultūrai naidīgos židiskā bolševisma spēkus — uzdevums, ko Vācija tik bieži bija uzskatījis un kurā realizēšanu iekrēz pārtrauca — līdz ar to bija kļuvis par Eiropas uzdevumu. Eiropa tagad stāv tās attīstības sākumā, kurai dabiski bija jānāk, jo pretējā gadījumā Eiropai draudēja iznīcināšana.

Vairāk kā gads pagājis kopš šī likteņgā 22. jūnija. Mēs vēl atrodamies nīkrajās vēsturiskajās cīņās, vēl plosās pēdējās izšķirīgās kaujas. Jau labu laiku arī manai vadībai uzticētās latviešu tautas vienības piedalās šīs cīņās. Tādēļ es it sevišķi apsveicu, ka tieši šai laikā un taini mana ģenerālgabala galvas pilsētā pirmo reizi atklātībai nodod reprezentatīvo vēsturisko izstādi «Eiropas likteņcīņa austrumos», kuras uzdevums starp citu ir, veicinot vēsturiskās sakarības un nepieciešamības izpratni, stiprināt atbildību pret mūsu laikmetu. Es pateicos NSDAP reichsleitnera Alfred'a Rosenberg'a iestādei par šīs izstādes nodrošanu manā rīcībā.

Šai izstādē ietilpinātā skate «Bolševiku valdīšanas gads Latvijā» sniedz secīgo papildinājumu tieši no šī apgabala piedzīvojumiem. Tas, kas līdz šim pa daļai jau nācis klajā atsevišķos sniegumos, šai skatē vēlreiz sakopots rūpīgā izlasē. Skate rāda bolševisma (Turpinājums 2. lappusē)

Pavadītais gads - labākais pamats uzticībai un ciešai sadarbībai

(Turpinājums no 1. lpp.)

nepielūdzamā konsekvencē ievadīto tautas, saimniecības un kultūras iznīcināšanas darbu. Tā reālistiskos tēlojumus atsedz arī latviešu tautas izcietos sadistiskos un asinskāros spīdzināšanas paņēmienus, kas varēja rasties vienīgi židiski-boļševistisko zemcilvēku un bēdēs kalpu smadzenēs, kuriem viss cilvēcisks kļuvis svešs. Šis neliešs, bet zīmīgās skates vērotājs var aptuveni atskārst latviešu tautas ciešanas boļševiku valdības laikā un iedomāties, kāds liktenis būtu piemēlējis Eiropu boļševisma uzvaras gadījumā. Es izsaku latviešu iestādēm un to darbiniekiem, kas uzticības pilnā sadarbībā ar manu iestādi iekārtoja šo skati, savu pateicību un ceru, ka arī turpmāk mūsu kopējā darbība noritēs labākā saskaidā.

Tā nav nejausība, ka šis abas izstādes atklāj tieši 1. jūlijā. Latviešu tauta — un mēs līdz ar viņu — šodien svinīgi atzīmē atbrīvošanas gada dienu. Šodien pirms gada latviešu tautu atbrīvoja no boļševiku valdības terora. Gaviles sagādāja ieslojošo vācu karaspēku. No tā laika latviešu tauta aktīvi piedalās cīņā pret savu mūžīgo ienaidnieku — boļševismu un panes visus upurus un kara saimniecības grūtības, ko mums uzliek šis karš. Būtu lieli iztirzāt vēreiz visos sīkumos šo cīņu un upuru gatavību. Pietiek atzīmēt, ka latviešu tautas lielākais vairums izprot šis cīņas nozīmi un apzinās šī lalkmeta dižumu. Ja kāds tomēr vairās šī laika izšķirēja lēmuma, tam būtu vēreiz jāiedomājas boļševiku valdības gads un jāatceras tie, kas mira židiski-boļševistisko bēdēs roku slepkavoti vai gāja aizvesto ciešanu ceļu. Arī latviešu tauta nedrīkst palikt pusējā. Te jāizšķiras vai nu «par» vai «pret». Par to, ka 1918. gads valrs neatkārtosies, garantē vadonis, vācu karaspēks un nacionālsociālistiskā Lielvācija. Kāds liktenis sagādātu latviešu tautu pēc boļševisma uzvaras, to latvieši zina no pašu piedzīvojumiem. Un taisni šīs dienas no jauna nāca nopietns brīdinājums neuztīcēt savu likteni citām, kā vienīgi vadona Adolfa Hitlera rokām.

Ievainotie karavīri ciemos pie komisāriskā lielvecākā Wittrock'a

Pēcpusdienā Rīgas pilsētas komisāriskais lielvecākais Wittrock's bija ielūdzis uz tasi kafijas pāri par trīs simts vācu karavīrus. Bij. Latvijas armijas virsnieku kluba telpās pulcējās lūgtie viesi, kuri vidū stāp augstākiem vācu armijas virsniekiem bija arī Rīgas atbrīvotājs — brunieka krusta kavaleris pulkv. Lasch's, ģenerālkomisārs valstspadomnieks Dr. Drechsler's, apgabala komisārs Fust's, SS-brīgādes komandieris ģen. Schröder's, reichsministra Rosenberg'a līdzstrādnieku štāba vadītājs Dr. Wunder's, iekšējās drošības dep-ta direktors pltn. Veiss, Rīgas pils. vecāks v. I. Dreijmanis un daudzas citas vietējās vācu militārās un civilās pārvaldes un latviešu sabiedrības vadītājas personas.

Pilsētas lielvecākais Wittrock's, apveikdams viesus, pirmā kārtā ievainotus karavīrus, isā uzrunā pakavējās pie šīs dienas nozīmes, pasvitrodams, ka šī pilsēta un zeme ir daudz pateicības parādā vācu karavīriem un vācu armijas

RSK uzvar VEF futbola 4:2

Rīgas futbola meistarbības izcīņas turpinājumā ļoti svarīga sacensība risinājās starp Rīgas sporta kluba un VEF vienībām. Skatītāji, kas bija vairāk nekā 1000, redzēja sešu vārtu ieguvumu, pie kam četras reizes bumbu vērtos ielidzināja RSK, bet divas reizes — VEF spēlētāji. Kaut arī sākumā bija vērojams neliels RSK pārsvars, ar skaitu Peiča sītienu tomēr 1:0 vadībā tika VEF vienība. VEF spēlētājs Klava guva arī otru vārtus, bet šoreiz viņš bumbu nelaimīgi ar galvu ieraidīja patš savu vārtu tīklā un puslaiks beidzās 1:1 neizšķirti. Spēles turpinājumā veiksmīgāks bija RSK vienpadsmit, kas ar Borduško un Riekstiņa šāvieniem nonāca 3:1 pārkāmā. VEF vienības uzņēmība ar to tomēr nebija vēl pārvārtēta un Blūms vienus vārtus atguva. Isi pirms spēles beigām teicami centrēja Borduško, bumbu lieliski no gaisa uztvēra Vanags, un VEF vārtārgs Lānde bija pārspešs ceturto reizi. Sis Vanaga meistarsāviens nodrošināja RSK vienību pelnītu 4:2 uzvaru. Sacensības gala iznākumu šoreiz izšķīra RSK uzbrucēju pārkāms, kaut arī zaudētāju vienības labākā daļa bija tieši aizsardzība.

Otrā spēlē skaitu panākumu atzīmēja vācu karavīru vienība LWP, ar 4:1 rezultātu pieveicot US. Spēlējot ar vēju, 1. puslaikā redzamā pārsvarā atrodās studenti un arī pirmie ieguva vārtus. Tomēr tas bija nevien pirmais, bet arī US pēdējais ieguvums. Vēl līdz puslaika beigām karavīri rezultātu izlīdzināja, sacensības pirmo posmu noslēdzot 1:1 neizšķirti. Otrā puslaikā stāvoklis ilgā mainījās, bet tad apmēram ceturtdaļstundu pirms spēles beigām LWP uzbrucēji 2 minūšu laikā pārspeja US vārtsguru Skujiņu 3 reizes, kas karavīriem deva 4:1 uz-

Starp Maskavu un Londonu noslēgtais slepenais pakts un Maiska prasības pēc neierobežotas varas pār Baltijas valstīm un plašiem Eiropas apgabaliem latviešu tautai skaidri rāda, kur viņa var rast aizsardzību un vadību, lai letu pretim drošai nākotnei, saimnieciskam uzplaukumam un sociālam mieram.

Sai gadā uzticības pilnā sadarbība nodrošināja kārtību un drošību, novērsa galvenos kara postījumus un atjaunoja saimniecisko dzīvi, kaut arī kara apgrūtinātos apstākļos. Kultūras un mākslas dzīve vācu atbalstā piedzīvojuši pat sevišķu uzplaukumu. Būtu neēdīgi apstrīdēt, ka dažas boļševiku laika paliekas un postījumi vēl nebūtu jānovērs. Ja kāds jautā, kādēļ vēl neizšķir dažas svarīgas problēmas, tam es arī šodien varu vienīgi atbildēt, ka uzbūves darbu un boļševiku varas palieku likvidācijas tempu noteic kara nepieciešamības, Bet nevienš nedrīkst šaubīties par to, ka mēs šīs problēmas skaidri redzam un būsim gatavi tās atrisināt, tiklīdz vispārējie apstākļi to atļaus.

Esmu pārliecināts, ka gads, kas mums aiz muguras un ko raksturo mūsu kopējā cīņa pret kopējo ienaidnieku, ir labākais pamats tālākai uzticības pilnā sadarbībai un ka arī šī diena būs par iesmuļu paplašināt bazi sekmīgam darbam tautas labā. Es ticu latviešu tautas veselīgajam saprātam, kas izprot vēsturiski nenovērsamo atbilstību un uzticīgās līdzdarības nepieciešamību — un es arī sagaidu, ka latviešu tautas veselīgajam saprātam, cu vadībai un it sevišķi savam glābējam vadonim Adolfam Hitler'am.

Apšollisimies šai stundā iesaistīt visus savus spēkus cīņai par uzvaru, jo tā vienīgā izšķirs mūsu likteni. Atcerēsimies šai stundā arī mūsu karavīrus, kas visās frontēs nes mūsu karogus pretim uzvarām. Vadonis, viņa karaspēks un tā sabiedrotie galvo mums par taisnīgu jaunu kārtību Eiropā un par kopējo laimīgu nākotni.

Mēs sveicam vadoni — viru, uz kuru šodien gulstas atbildība par Eiropas tautu likteni, — ar vācu tautas cīņas saucieni: Adolf Hitler — Sieg Heill!

vadonim Adolfam Hitler'am par savu atbrīvošanu no boļševisma jūga, un izlietoja izdevību, lai šai sakarā godinātu Rīgas atbrīvotāju plkv. Lasch'u un viņa līdzgaitnieku kapteini Elers'u. Jūsmīgi aplausi pavadija šos viņa vārdus, pēc kam, kājās piecūlušies, viesi uzsaucā trīskārtēju Sieg-Heil Adolfam Hitler'am.

Nobeigumā Rīgas pilsētas lielvecākais Wittrock's nolasiņa savu Adolfam Hitler'am piesūtīto telegrammu: „Sakarā ar vācu karaspēka varonīgi iemēmtās Rīgas atbrīvošanas gada dienu un atceroties pārdzīvoto baigo laiku, mūsu vecās pilsētas iedzīvotāji uzticīgi mīlestībā pateicas Jums, mans Vadoni, un vācu armijai par izglābšanu no dziļākā posta. Dievs svētī mūsu Vadoni un viņa uzvarām vainagoto karaspēku.“

Kājās piecūlušies, viesi nodziedāja Vācijas himnas, un pēc tam vēl dažas stundas pavadija savstarpējās pārrunās pie tases kafijas un cepumiem, noklausoties arī kādas militāras kapellas mūzikālos priekšnesumus.

varu. Meistarsacīksu priekšgalā ar 13:1 punktiem joprojām ir Daugavieši. Tālāk seko RSK ar 10:2 p. un Dzelceļnieki ar 9:3 p.

SPORTA BIEDRĪBAS AUSEKLIS
peldētāju sanāksme šodien pl. 19 Ķīšezera peldētavā, bet zēģelētāju un smāļtāju 5. jūlijā pl. 10 Balusta dambī 3.

TENISA SACĪKSU TURPINĀJUMA
vakar ar aizvakar spēles bieži traucēja lietus. Citādi sacensības rit parastā gaitā bez sevišķiem pārsteigumiem. Vienīgi dāmu viespēju pusfinālā Dzene negaidīti pārspeja Vuskalni un dubultspēle Vilenieks ar Ruži — Treimani — Jansonu. Dāmu viespēlēs vēl Kavase veica Tranīņu 6:2, 6:3; Vuskalne — Osmijago 6:2, 6:5; Dzene — Bagāto 6:0, 6:3. Kungu viespēlēs — Ūdris — Strazdiņu 6:2, 6:1; Treimaniš — Dojeckis 5:7, 10:8, 6:3; Laermis — Valdmami 6:3, 8:6; Sinicins — Engalēviču 6:3, 6:1; Abēlītis — P. Ozolu 6:0, 6:0; Rutkis — Grīviņu 6:1, 6:0; Ūdris — Sinicinu 6:1, 6:2; Roth's — Laimiņu 6:0, 6:3; Kriķis — Ozolu 6:1, 6:1. Jauktā dubultspēle Dzene ar Ūdri — Maķedonsku un Vilenieku 6:3, 6:0. Kungu dubultspēle Bergs ar Landorfu — Laimiņu un Grīviņu 6:3, 2:6, 6:4; Vilenieks ar Ruži — Treimani un Jansonu 6:1, 8:6; Ūdris ar Abēlīti — Bergu un Landorfu 6:0, 6:2.

Sodien sacīksu sākums pl. 17.30.

TUVĀKĀS FUTBOLA SPELES
Rīgas futbola meistarbības 8. kārtā spēles: šodien pl. 18.30 Imkas laukumā Daugavieši ar LNB; 3. jūlijā pl. 19.00 VEF laukumā VEF ar Auseklī, pl. 19.30 ASK laukumā RSK — DzB un pl. 19.30 stadionā US — Amatieris; 7. jūlijā pl. 19.00 ASK laukumā 2 kl. DzB — Auseklis. 8. jūlijā Daugavieši ar vācu karavīru vienību LWP izspēlēs 11. kārtā paredzēto sacensību.

Austrumu frontē sākusies ofensīva

Pa tālrini no mūsu Berlīnes redakcijas

Berlinē, 2. jūlijā.

Lielie notikumi ir klāt! Sākusies vācu ofensīva austrumu frontē. Kā vācu bruņoto spēku virspavēlniecības vakardienas ziņojums vēsti, vācu un sabiedroto spēki austrumu frontes vidus un dienvidu daļā pārgājuši uzbrukumā.

Vācu virspavēlniecības pārstāvis šai gadījumā preses konferencē Vilhelmā ielā uzsvera, ka šis uzbrukums, pēc ievadīto operāciju apmēriem un mērķiem, kā arī pēc cīņās raidīto spēku stipruma, uzskatāms par gaidīto vācu ofensīvu austrumu frontē. Aiz saprotamiem iemesliem, uzsvera vācu virspavēlniecības pārstāvis, nevarot vēl izteikties par ievadīto operāciju apmēriem un mērķiem. Visu to rādīs jau tuvāku dienu notikumi.

Tai pašā laikā, kad austrumu frontē ar vācu ofensīvu uzsākšanu un Sevastopoles krišanu sākusies drāmatiski apstākļi, arī Ziemeļāfrikā militārās operācijas iegājušas savā izšķirīgā posmā. Ģenerālfeldmaršals Rommel's šodien ar saviem priekšējiem spēkiem jau atrodas pie pēdējās angļu nocietinājumu līnijas Aleksandrijas priekšā. Aleksan-

drija jau evakuēta. Angļu 9. armija, kurai uzdots Aleksandriju aizstāvēt, vēl līdz šim nav stājusies ģenerālfeldmaršala Rommel'a tanku spēkiem pretim. Angļu Aleksandrijas eskadra ir pametusi savu galveno bazi un stipri vācu stūkstus spēki bez pārtraukumiem bombardē militārus mērķus Aleksandrijā un tirdzniecības un kara kuģu kustības Aleksandrijas ūdeņos.

Kaut arī vācu ofensīva pie Kurskas jau sākusies pirms dažām dienām, oficiāli pirmās ziņas par ofensīvas ievadīšanu paziņotas tikai vakar. Tāpat vakar kļuva zināms, ka feldmaršala Rommel'a priekšējie spēki ienēmuši El Almainu un līdz ar to patlaban atrodas Aleksandrijas priekšā. Tāpat arī vakar kļuva zināms par dziļu un izšķirīgu ieburkumu Sevastopoles iekšējā aizsardzības sistēmā, ar ko bija sākusies šī pasaules stiprākā cietokšņa agonija. Vakār vēlā vakarā pasaule beidzot sagaidīja vācu bruņoto spēku speciāliņojumu par Sevastopoles krišanu. Ģenerālfeldmaršals Manstein's, kas komandē kopš 6. jūnija ievadīto uzbrukumu Sevastopolei, var būt lepnas ar gūtiem panākumiem. Viņa spēki saļauzusi ar vismagākā kalibra lielgabaliem, klintīs katiem fortiem un kamatiem izveidoto cietokšni. OB.—G.

Pieņemšana pie iekšlietu ģenerāldirektora ģen. Dankera

Dienas nobeigumā latviešu brīvprātīgo karavīru virsnieku kluba telpās pulcējās iekšlietu ģenerāldirektora ģen. Dankera lūgtie viesi — ģenerālkomisārs valstspadomnieks Dr. Drechsler's un vietējās vācu militārās un civilās pārvaldes vadītājas personas, Latvijas zemes pārvaldes ģenerāldirektori un latviešu sabiedrības pārstāvji. Glitajās, mājīgajās telpās savstarpējās pārrunās un dienas lespaidu izmaiņām nemanot aizritēja vakara stundas, kurās spēju savīņojumu ienesa tikko pienākusi ģen. Dankera viesiem pavēstīta ziņa: „Iepemta Sevastopolei. Telpu piešalca aplausu vilnis. Vakars aizritēja latviešu viesmīlībai raksturīgajā garā.

Norveģijas reichskomisārs Terboven's Rīgā,

Otrdienas vakarā Rīgā ieradās okupētās Norveģijas reichskomisārs Terboven's, kas dodas uz fronti, lai apmeklētu norveģu brīvprātīgo divīziju. Reichskomisāra pavadoņu vidū atradās arī norveģu leģiona vadītājs majors Kvists. Viesi Rīgas lidlaukā sagaidīja un apsveica Austrumzemes reichskomisāra pārstāvis galvenās nodalās vadītājs, ministerialpadomnieks Burmeister's ar pavadoņiem. Reichskomisārs Terboven's ierašanos Rīgā izmantoja arī isam pilsētas apskates braucienam. Vakarrīt viņš ar pavadoņiem devās tālākā lidojumā uz fronti.

Papilddevu kartīšu izsniegšana strādniekiem

Pēc Pārtikas nodrošināšanas departamenta norādījuma 2. papildu un piedevu kartīšu izdalīšanas perioda vissmagākā, smaga, ilga, tāla ceļa un nakts darba strādniekiem iesākas ar 1942. g. 13. jūliju. Lai iegūtu papildu resp. piedevu kartītes, uzņēmumiem, kas atrodas Rīgas pilsētas un Rīgas lauku novadā, jāiesniedz savi pieprasījumi tieši ACS Uzņēmumu apgādes daļai Rīgā, Amatu ielā Nr. 3, III stāvā, bet uzņēmumiem

provincē — piekritīgā ACS novada pārstāvniecībā laikā no 2.—8. jūlijam. Gadījumā, ja normālā darba gaitā vai darbinieku sastāvā nekādas pārmaiņas nav notikušas, tas paziņojams isā rakstā, bet pirmāreiz gadījumos — iesniedzami pieprasījumi kā līdz šim, pēc noteiktiem paraugiem, norādot tikai notikušās pārmaiņas. Pie jaunpieteikumiem uzņēmumiem jāuzdod, vai attiecīgi persona papildus resp. piedevu kartīti jau agrāk (vecā darba vietā) saņēmusi vai ne.

Nokavētu pieprasījumu gadījumā papildvevas atpakaļejot nepiešķirs. Noteicošais ir pieprasījuma saņemšanas datums Uzņēmumu apgādes daļē resp. piekritīgā ACS novada pārstāvniecībā.

Almanachs «Baigais gads»

par boļševiku varas laiku Latvijā iznācis «Zelta Ābeles» apgādā — pagaidām gan tikai dažos simtos eksemplāru, ko izdala oficiālām iestādēm un amatpersonām. Kamēr pagatavos pārējos eksemplārus, paies dažas nedēļas. «Zelta Ābeles» apgāds tādēļ lūdz sabiedrību neprasīt tai almanachu pārdošanai ne pa tālrini, ne rakstiski, ne arī sūtīt naudu. Izdevumu pārdoš tikai grāmatu veikalos, kam izdevumu pēc iznākšanas piesūtīs parastā kārtībā un sabiedrībai par to paziņos presē.

Ieejas cenas Rīgas peldētavās.

Ķīšezera, Zakusales, Māras dīķa un Zvirgzdu salas peldētavas noteiktas šādas ieejas cenas: pieaugušiem līdz ar drēbju uzglabāšanu 0,10 RM, karavīriem un bērniem zem 14 g. — 0,5 RM, pieaugušiem bez drēbju uzglabāšanas 0,05 RM, karavīriem un bērniem — 0,03 RM. Bērni līdz 5 g. pieaugušo pavadībā peldētavās drīkst iet bez maksas. Cenas par dažādiem pakalpojumiem stundā: par divtēvu uzglabāšanu 0,10 RM, par atpūtas krēslu 0,20 RM, Par pazaudētu drēbju novietnes numuru jāmaksā 0,50 RM. Par nozudušām vērtietām neatbild.

Gala sākums

No liela līdz smieklīgam tīkal viens solis. Vēl pavītam nesen Molotovs atgriezās no Londonas Pad. savienībā, vedot portfelī brīnišķu dāvanu Staļinam — ne tikvien «visu Eiropu», bet pat slavofīlu sīmtādoģo sapni — Bosporu. Un tagad jau, kad Cerčila zelta spalvu parakstītam līgumam vēl nav nozūvusi tinte, tiklab pašam «tētiņam» kā arī viņa premjēram jāmeklē jauna vieta kur galvu nolikt: dienvidu un centrālā frontē sācies vācu armijas uzbrukums, bet Melnās jūras valdniece Sevastopole ar visiem slaveno komunistu vārdos sauktiem fortiem kritusi vācu un rumāņu kara spēka rokās.

Kerčas uzvarētājam feldmaršalam Manstein'am bija vajadzīgas tikai divdesmit piecas dienas, lai ieņemtu Melnās jūras Gibraltaru, pasaules stiprāko cietokšni, šo klintīs iekalto stipro sargu pie Kaukāza ceļa, militāro priekšposteni boļševīku ekspansijai uz šaurumiem. Tas ir jauns kara mākslas šedevrs, notikums, kura svarīgums vērtējams ar vēstures vislielāko mērogu. Ja pie Leningradas ir aizvērtas Pēterja Lielā izcirstais logs uz Eiropu, tad ar Sevastopoles krišanu ir aizvērtas līdzīgi svarīgas durvis.

Ja starp diviem laikmetiem vispār ir iespējamas analogijas, tad Pad. sav. ārlietu komisārs ir izspēlējis tikai tikpat lielu muļķi kā kādreiz Krievijas cara ārlietu ministrs Sazonovs, kuŗš 1915. g., kad Hindenburg'a armija ņēma vienu krievu guberņu pēc otras, kad krita viens krievu cietokšnis pēc otra, gluži tāpat kā Molotovs Londonā, nodarbojās ar Eiropas pārdalīšanu un tielejšs pēc tiem pašiem jūras ceļiem caur Bosporu. Vēl jaunāks stāvoklis ir Staļinam. Krievu — japāņu kara Kuropatkins, dabūjis zināt, ka Stessels Port-Arturā kapitulejis, tēloja tālredzīgo, šķaidīja pa sava štāba telpām, daudzā dūri pret katru galdu un brēca: «Es jau zināju, ka šis kuņģis dēļ cietokšni zaudēs». Šis virspavēlnieka kunga zināšanas tomēr neatstāja ne sabiedrībā, ne armijā gaidīto tēspaidu. Pārāk daudz Port-Artura bija reklamēta kā nesalauzama krievu spēka simbols, pārāk daudz ar to saistījās cerību, un kad cietokšnis krita, reakcija bija drausmīga. Tas bija izšķirīgais pagrieziena visā karā. Un tāds pats izšķirīgais pagrieziena karā ir Sevastopole, ar kuru saistījās pārāk daudz boļševistiskās pašpalāības, pārāk daudz cerību. Un ja arī pēc Kerčas parauģa boļševiku virspavēlniecība pazūna, ka Sevastopole «pilnā kārtībā evakuēta», tad tomēr Sevastopole ir un paliek kāda gala sākums.

Atzinība par lielajiem panākumiem

Ģenerālpulkveži f. Kächler's un f. Manstein's paaugstināti par ģenerālfeldmaršaliem.

Īsās ziņas

- Japānas ministru prezidents Tojo radioronā acinājis vispārsākās aprindās pielikt visa spēles, lai sagādātu nepieciešamos metāla daudzumus Japānas bruņošanās rūpniecībā.
- No Nikolai ziņo, ka noticis Etnas vulkāna izverums. Lāvas strauze sasniegusi 2 km garumu.

Kādi dokumenti der personības apliecināšanai

Sakarā ar mūsu laikrakstā 25. jūnijā ievietoto rakstu „Personas apliecināšanas ceļojumam” par personas apliecinību un ceļojuma zīmju ieviešanu Austrumzemē iedzīvotāju plašās aprindās radušās neskaidrības, kādi dokumenti der personības apliecināšanai. Rakstā bija teikts, ka sākot ar 1. jūliju katram Austrumzemes iedzīvotājam, vecākam par 16 gadiem, kas grib aizbraukt no savas dzīves vai uzturēšanās vietas, jāņem līdzi personas apliecinība. Kā mums paskaidro, personības apliecināšanai der šādi dokumenti: Latvijas pases un pagādā personas apliecinības, kas izsniegtas tiem pilsoņiem, kuriem pasu nav. Vēlāk visiem Austrumzemes iedzīvotājiem izsniegs personas apliecinības, kuŗas palāban sagatavo.

VAR PIETEIKT BERNUS VASARAS KOLONIJĀS

Tautas labklājības departaments iekārtojis Siguldas pagastā bērnu vasaras koloniju apm. 50 bērniem vecumā no 6—14 gadiem. Kolonijā vispirms uzņem kara invalīdu un policijas darbinieku, kā arī valsts darbinieku u. c. bērnus. Koloniju vada piedzīvojuši audzinātāji un tā atrodas Gaujas tuvumā skaidrā vietā. Pie uzlabota uztura bērni te bauda jauku atpūtu un uzlabo savu veselību. Uz koloniju vecāki savus bērnus vā var pieteikt ikdienas no 8—16. bet 3. un 4. jūlijā no 8—19 Rīgā, Adolf'a Hitler'a (Brīvības) ielā 24, dz. 5, tālr. 31216.

SALDUMI, KAKAO, MEDUS UN MARMELĀDE BĒRNIEM

Pārtikas nodrošināšanas d-ts publicējis paziņojumu par saldumu izsniegšanu bērniem un jauniešiem līdz 18 g. v. Šī saldumu deva ir vienreizēja un to izsniedz pēc ģenerālkomisāra ierosinājuma, atzīmējot Latvijas atbrīvošanas gada dienu. Neraugoties uz to, ka saldumu izsniegšana iespējams civiliedzīvotājiem ļoti iero-

bezotas, jo lielāko daļu saldumrūpniecības ražojumus nodod frontes vajadzībām, ģenerālkomisārs, atceroties Lielvācijas armijas jūsmīgo sagaidīšanu Rīgā pagājušā gada 1. jūlijā, atradis par iespējamu piešķirt saldumu papilddevu Latvijas bērniem un jauniešiem.

Bez tam Latvijas atbrīvošanas gada atcerei ģenerālkomisārs atļāvis izsniegt vienreizēju kakao, medus un marmelādes devu. Uz rozā (mazbērniem līdz 3 g. v.) un zilās (bērniem no 3—6 g.) krāsas pārtikas kartītes V kuponu izsniegs 100 g kakao („Neomin” un „Abo”). Uz rozā krāsas pārtikas kartītes 2. siera kuponu izsniegs 100 g medus, bet uz zilās (bērniem no 3—6 g.) un gaiši zaļās (jaunatnei no 6—18 g.) krāsas pārtikas kartītes 2. siera kuponu 100 g marmelādes. Minētie produkti veikāliem pārdošanai vēl nav nodoti. Kakao, medu un marmelādi varēs iegādāties pakāpeniski pēc to izsniegšanas veikalēm ne tikai šīnī kartīšu periodā, bet arī pēc 12. jūlija.

DRĀMATISKĀ TEĀTRĪ SOVAKAR PIRMIZRĀDE

Vasaras sezonai Drāmatisks teātris sagatavojis vēl vienu jaunu uzvedumu — Bela Scenes komēdiju «Venēciet». Salonkomēdijas darbība risinās ceļojumā, kur radušies pārpratumi un milas dēkas intriģe skatītājam ar savu aristokrātisko vieglumu. Pēc ilgāka pārtraukuma uz Drāmatisks teātra skatuves būs atkal skatāmas dāmas krāsnes vakara tērpos un kungi frakās. Komēdiju sagatavojis režisors A. Alksnis, bet skatuves ietēru devis A. Vinklers. Galvenajās lomās Milda Zilava, Nina Melbārde, J. Ģermanis, A. Petrovskis un R. Muceniece.

Bij. Dzelceļu komandantūra (stac. Rīga 1) un Bij. Dzelceļu palīgpolīcija rīko 4. jūlijā Dzelceļu virsvaldes telpās 1. jūlija atceres vakaru. Daļbīniekiem jāpie-sakas pie dzelceļa kārtības dienesta iec. p.ka.st. Rīga 1. Tālr. 32050 vai 3526-625.

Atbrīvošanas dienas svinību ainas Rīgā

Kaņaspēka skate. Bruņoto spēku pavēlnieki un skates viesi sasveicinās ar kaņaspēka vienībām.

Latviešu brīvprātīgo vienība kaņaspēka skates ierindā.

Skatē «Latvijas saimniecība kara apstākļos». Vidū ģenerālkomisāra galvenās saimniecības pārvaldes vadītājs Dr. Dr. J. Borcke. Kreisajā pusē Latvijas komandants un pašpārvaldes saimniecības ģenerāldirektors V. Zāgars, labajā pusē — pa labi no iekšlietu ģenerāldirektora ģen. O. Dankera izglītības un kultūras lietu ģenerāldirektors prof. Dr. M. Prīmanis.

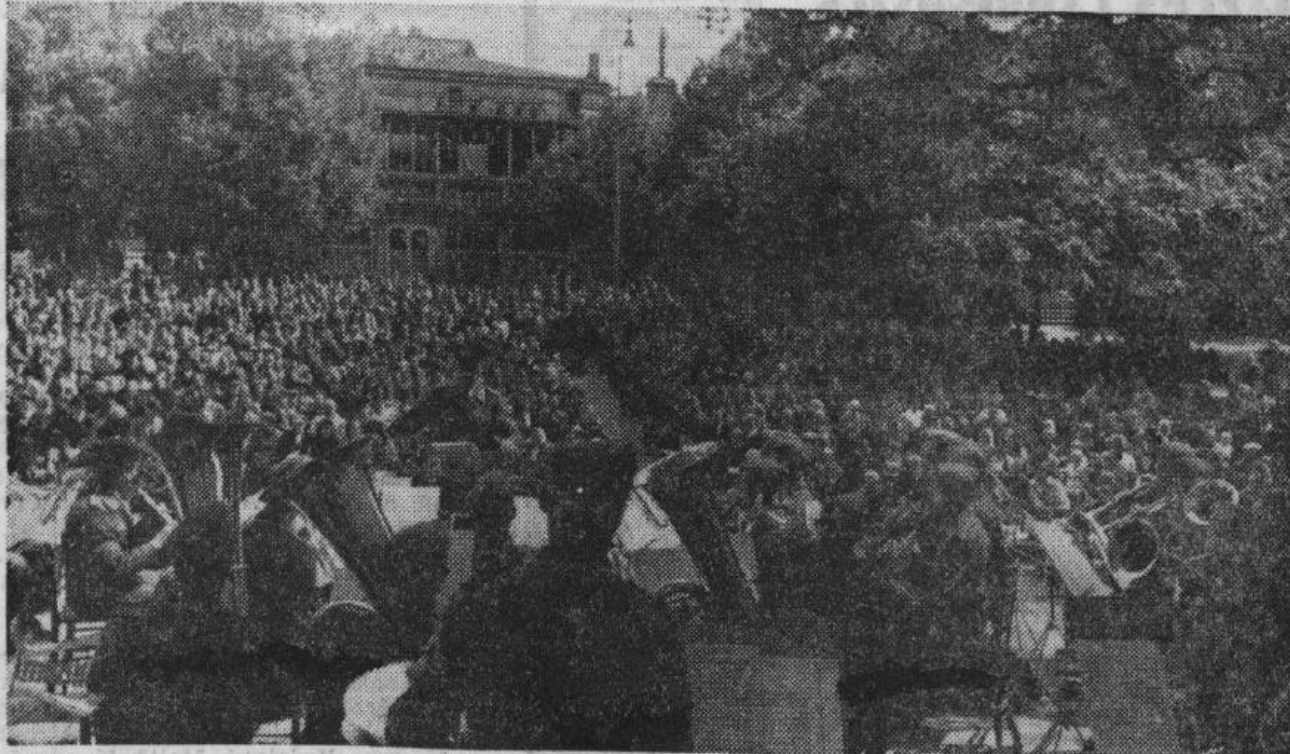
Pašpārvaldes ģenerāldirektori apmeklē ievainotos kaņavīrus slimnīcā. Izglītības un Kultūras lietu ģenerāldirektors prof. Dr. M. Prīmanis un finanšu ģenerāldirektors J. Skujēvičs sarunājas ar ievainotiem kaņavīriem.

Skats Rīgas pilsētas lielvecākā Wittrock'a rīkotajā uzņemšanā vieglāk ievainotiem vācu, latviešu un spāņu kaņavīriem

Adolfa Hitler'a Sonthofenas skolas audzēkņu orķestris 1. jūlijā rītā modina rīdziniekus.

Rīdzinieki noklausās svētku brīvkoncertus dārzos un laukumos. Uzņēmumā RAD orķestris koncertē Vērmanes dārzā.